

Szerkesztőségi iroda:
Csik-Szereda
György Jakab Márton
könyvkerekedése,
hová
a lap szellemi részét illető
közlemények,
előfizetési pénsek és hír-
déslek küldendők.

CSIKI LAPOK

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.
MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt.
(Külföldre) 6 frt.
Félévre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Egyes lap ára 10 kr.

Hirdetési díjak
a legolcsóbban számítottak.
Bélyegdíjért külön minden
beiktatásnál 30 kr.

Nyitási díjak
soroként 10 kr-ért közöl-
tetnek.

Oláh pénz a székelyek között.

A székely gazdák nyomozó helyzetét semmi sem illusztrálja jobban, mint az a jelenség, hogy különösen az utóbbi időben tömegesen fordulnak a szebeni oláh Albinához törlesztéses kölcsönért. Meg lehetünk győződve, hogy csak a végső szükségben teszik ezt s a vízben fuldoklónak a szalmaszál után való kapkodás, ha a székely oláh pénzért folyamodik, melyről tudja, hogy nem szívesen adják, s a melynek megnyerése csakis alázatos esedezéssel, sok utánjárással és sokféle költséges alakissággal jár. Így van ez mostanság Gyergyóban.

Pénzintézetekben Gyergyó nem szenved hiányt; mert Gy.-Sztmiklóson három, Ditróban pedig két takarékpénztár, illetőleg előleg-egylet van. Mivel azonban épen a kisebb összegű kölcsönök aránylag nagy kamat (13—14%) mellett adják, a kis gazdák baját csak súlyosbíthatják, de nem könnyítik. Ha ily feltétellel 100 frt kölcsönt vesz fel, 130—140 frtot fizet s a tőke még mindig törlesztés nélkül fennmarad. Ezt a birtok jövedelme nem képes fedezni s az ilyen kölcsön csakis a föld terhére s a gazdák eladósodását növelheti.

Az itteni hitelviszonyokban tehát nem találhatunk gazdáink jótévő segélyforrást.

Biz' szerencsétlen a székely ember helyzete. A sanyaru égalji és talajviszonyok miatt kétszeresen kell dolgoznia a csekély keresményért, a hagyományos szorgalom, kitartás, munkaszeretet mellett is óriási nélkülözéseknek van kitéve, s hogy a keserűség pohara tetézve legyen, a nyomorgáson felül birtokcsozáját adósságokban elmerülve s pusztulni kell látnia. Elvész életereje; mert ez földjében van, s fiai részére egy-két darab földcske helyett örökségbe csak vándorbotot hagyhat. Hazájában segítő kéz nem nyúl feléje, mely őt felemelné, eladósodásában oltalmára lenne s az az adósság, mely a rossz esztendőkből reá nehezedett, végzetesen szorongatja őt, mint a pók kis áldozatát.

A végszükség már oly nagy, hogy ajkunkra hozza azt a felkiáltást: „Hitelszövetkezet, jöjjön el a te országod!” Jó és célszerű hitelszövetkezet még sok birtokot és sok székelyt megmenthet; de ha ez soká késik, az elszegényedés a mi székelyeink sorsfálán is tág kapukat üthet a szociálizmus számára.

Németország nincs annyira utalva a földre, mint hazánk, s ott mégis nagyobb és lelkiismeretes gondot fordítanak a kis birtokosok fentartására; noha ott a vagyontalant esetleg befogadja a nagy ipar, a székelyt csak Románia. Németországban találjuk a földműves nép igényeinek legmegfelelőbb kölcsönpénztárakat, az u. n. Raiffeisen takarékokat. Tagjaik egy-egy községbeliek, kik bizonyos betétre és egyetemes teljes vagyoni felelősségre kötelezve és csak egymásnak kölcsönöznek, még pedig folyó számlára, esetleg 10 évi, mint leghosszabb időtartammal jelzálog vagy teljes biztosíték ellenében. Ennek folytán a kölcsön aránylag rövid idő alatt teljesen vissza van térítve, s az adósok hamar tisztázzák magukat. Az intézetek nem dolgoznak nyereségre, a kamat 5—6%; csak a pénztárnoknak van némi fizetésük, a többi előjáró tiszteletbeli állást visel. 1880-ban Németországban cirka 300 Raiffeisen pénztár volt s ma már 2600.

Ezekéhez hasonló szervezetük van a hazánkban nem rég keletkezett gr. Károlyi-féle hitelszövetkezeteknek is; csak sajnos, hogy ezek kellő támogatás hiányában nem terjednek el az egész országban; csakis Pest-megye honosította meg kedvező arányban.

A marosvásárhelyi iparkamara területén a szövetkezeti csmének megtestesítője, régi bajnoka dr. Gidófalvy István kir. közjegyző s Udvarhelymegyében, mint buzgó apostola Ugron János alispán tűnik fel, ki megyéjében 5 községi hitelszövetkezetet létesített. Ugy tudjuk továbbá, hogy Csik-Szeredában is alakult egy.

Gyergyóban is megindult a mozgalom, még pedig a hazafias és buzgó lelkészek körében, hogy Gyergyó népes községeiben szervezzék a hitelszövetkezeteket s e célból magánál gr. Károlyinál lépéseket is tettek.

Teljes elismerés illeti az ilyen önzetlen férfiak munkálkodását s bizonyára Gyergyóban meg is lesz fáradozásuknak a teljes sikere; mert községeinkben a hitelszövetkezetekre meg van a kedvező talaj; csak a magot kell elhinteni, melyből derék fa fog csakhamar kinőni, a melynek virágos lombjai alatt a székely gazdák biztos menedéket találhatnak.

A hitelszövetkezetnek nagy anyagi, erkölcsi és nemzeti haszna van. A nép módját talál birtokának az adósságtól való tisztázására, gazdaságának felvirágoztatására s e mellett a takarékoságot, a szép és nemes erényt megkedveli. Továbbá szülőföldjén segélyt találván, nem vándorol ki. Egyszermind még az erkölcsi haszon is meg lesz, hogy a kis gazda önerőt fedez fel önmagában s látni fogja, hogy ő is társadalmi tényezővé emelkedhetik fel, a ki heti 10 kros befizetésekkel pénzintézeteket képes fenntartani.

Élvezni és érezni fogja a függetlenség és szabad-mozgás örömeit; jól esik annak tudata, hogy a kölcsön vett összeggel önmagának, illetve társainak tartozik s nem kell a váltó minden lejáratkor attól tartania, hogy hátha elkobozzák vagyonát. A legedesebb öntudata pedig az lesz, hogy nem az Albina oláh pénzével, hanem az édes testvér pénzével segíthetett magán.

Csikmegye törvényhatósági bizottsága üléséről.

A rendkívüli közgyűlés, melyet főispán ur vármegyénknek az ezredéves ünnepélyen való részvétele módosztatásának megállapítása céljából hívott egybe s e hó 15-én meg is tartott, bár kevés számban voltak a tagok jelen, az ügy komolysága és jelentőségéhez méltó módon folyt le.

Főispán ur délelőtt 10 órakor a tanácskozási teremben megjelent, éljenések között elnöki székét elfoglalta s az ezer éves nemzeti ünnepély jelentőségét méltató rövid beszéddel nyitotta meg a közgyűlést, mire Mihály F. főjegyző olvasta fel a belügyminiszternek az összes törvényhatóságokhoz intézett felhívását, melyben nevezett miniszter ur igen kívánatosnak tartja, hogy a vármegyék minél díszesebb és a nagy nemzeti ünnephez méltó módon reprezentálják magukat a jun. 8-án, vagyis a koronázás évfordulóján Budapesten végbemenő díszfelvonuláson. Ennek kapcsán felolvasta továbbá az állandó választmány javaslatát, melyben annak kimondása kéri a törvényhatóságtól, hogy vármegyénk a jelzett díszfelvonuláson, sorakozva a más megyék küldöttel mellé, a főispán, ennek akadályoztatása esetén Becze Antal alispán vezetésével 10 tag-

ból álló lovasbanderiummal vesz részt, a vezető mellé két dísz hajdut állít ki, és egy, Csikvármegye színét viselő (kék, piros) díszes zászlót készített az erre ajánlott vármegyei hűberek által, s az ezen banderiumban résztvevő egyének díszöltönyeinek és a szükséges számú lovak és zászlófelszerelési s előállítási költségeinek fedezésére a megyei havasok jövedelméből 12000 frtot számadástétel kötelezettsége mellett az alispán kezére kiutal.

Az állandó választmány ezen javaslatához dr. Csiky József ügyvéd szólott hazafias szellemű beszédben, a ki szintén szükségesnek tartotta, hogy vármegyénk minél díszesebben képviseltesse magát a nemzeti nagy ünnepen, de kifogásolta azt, hogy a vármegye a más célokra visszaadott megyei magán jövedelméből oly nagy arányú költségek fedezésére vállalkozzék; minél fogva indítványozta, hogy a banderiumra megkívántató költségeknek társadalmi uton való összehozására a megye lakosságához felhívás intéztessék.

Becze Antal alispán ur utalva a gyűlésnek előrelátható sikertelenségére, s rámutatva több vármegye és szabad királyi város törvényhatóságának sokkal nagyobb áldozatot hozó határozataira, az állandó választmány javaslatát azért is elfogadásra ajánlotta, nehogy azon szegény érje vármegyénket, mint a minő ő Felsege 25 éves koronázási jubileuma és Rudolf trónörökös nagykorúsítása alkalmával is nyilvános kifejezést nyert, hogy a gazdag Csikvármegye volt egyedül az, a mely magát ama nemzeti ünnepélyeken nem is képviseltette.

Erre Csiky József bizottsági tag indítványát részben visszavonta, részben pedig oda módosította, hogy költség kimelés tekintetéből a 10 tag helyett 5 tag küldessék ki, s az így megtakarítandó összegből az ezer év emlékére valamely kulturális célú alapítvány tétessék le, mely utóbbi eszmét maga az alispán is magáévá tévén s annak maga idején való megtestesítése iránti kezdeményezést igérvén, főispán ur az állandó választmány javaslatát szavazás alá bocsátotta s az csaknem egyhangulag el is fogadtatott, s a gyűlés minden észrevétel nélkül járult hozzá azon javaslatához is, hogy a banderium tagjaiul, mennyiben az illetők arra vállalkoznak, a főispán és ennek akadályoztatása esetén az alispán vezetésével: Mihály Ferencz, Györfly Gyula, Lázár Menyhért, dr. Bocskor Béla, Köllő Ignác, Becze Imre, Lázár Miklós, Szántó József és Fülöp József kéreseknek fel.

Együttal a felszerelés és szervezéssel járó teendőket további végzésére alispán elnöklete alatt Mihály Ferencz, dr. Bocskor Béla és Bartalis Ágost személyében egy bizottság küldetett ki azon utasítással, hogy a banderium díszruhájánál a vármegye színei lesznek alkalmazandók.

Végül belügyminiszteri rendelet folytán elhatározatott, hogy május hó 10-én a megye minden hitfelekezetének templomában hálaadó isteni tisztelet tartassék és az itt helyt Szeredában tartandó isteni tiszteletre a törvényhatósági bizottság tagjai meghívassanak, s egyúttal az azon napokban tartandó törvényhatósági dísz közgyűlés programja egy bizottság által megállapíttassék, melynek tagjaiul alispán elnöklete alatt Murányi Kálmán, Éltés Elek, Lázár Menyhért, Mihály Ferencz, Nagy József, Bándi Vazul, T. Nagy Imre, dr. Bocskor Béla és Pál Gábor bizottsági tagok ki is küldettek s alispán felhatalmaztatott, hogy az ünnepélyel járó kiadásokat utólagos számadástétel kötelezettsége mellett a vármegye magán javai pénztárából fedezhesse.

Ezzel főispán ur megköszönve a tagok megjelenését, a gyűlést bezárta.

Egy hírünk története.

Lapunk egyik közelebbi számában egyszerűen és röviden megírtuk, hogy a vasuti munkások miként zsaroltak pénzt Batori Gusztáv főmérnökötől s hogy őket a csendőrök elfogták és bekísérték.

Ezen hírünknek ma már valóságos irodalma keletkezett.

A hírt átvették az összes hírlapok s különböző fantáziával felékesítve, horribilis dolgokat süttöttek ki belőle.

Az élelmes könyvmosók erre elszégyenkedtek az ő élbetlenségükön és jól értesültségükön s még jobban kiszinezve adták elő az esetet. Az egyik Gyergyó-Szentmiklóson, a másik Sepsiszentgyörgyön, a harmadik Grögdön stbi helyeken zendítették fel a munkásokat.

Végre a „Független Hirmondó“ cz. könyvmosó, mely arról nevezetes, hogy néha a valóságtól is függetlenül írja meg híreit, a következőképen adja elő az esetet:

Horvát munkások zendülése.

— Kétszáz ember egy mérnök családjá ellen, —

— febr. 21.

Lapunk egyik közelebbi számában adtuk már hírt arról a vakmerő munkás-zendülésről, mely izgalomban tartja a székely vasutak építése körül foglalkozó közönséget, meg a csikmezei lakosságot. A vasutépítés keretében kőfejtésre alkalmazott horvát munkások mintegy kétszázán megrohanták Batori mérnöknek, a vállalat megbizottjának s lakásának, inzulálták a mérnök családját s csak akkor távoztak el, a mikor nekik a mérnök ezerötszáz forintot lefizetett.

A székely vasutak építésének S.-Szentgyörgyön székely vezetése az építkezések megkezdésekor egész tömeg idegen munkást szállított az előirányzott munkálatokhoz. Tulnyomó részben horvátokat fogadtak fel, a kik valósággal elárasztották Háromszék- és Csikmeze ama területeit, a melyeken a vasutépítés meg az ezzel kapcsolatos kőfejtési s egyéb munka történik. A vállalatot figyelemztették annak idején, hogy a székely vasutak kiépítésével a kormány nemcsak a közlekedés javítását célozta, hanem a Székelyföld becsületes magyar munkásainak is jó ideig tartó munkát és kenyert óhajtott adni, hogy ne legyenek kénytelenek Romániába való kivándorlás útján megszerezni maguk minden napját. A beözönlő idegen munkások inváziója tárgyában interpelláció is volt Háromszékmezei közgyűlésén, az alispán azonban, kilhez az interpellációt intézték, nem sokat tehetett a székely nép érdekében, az idegen munkások egyre sűrűbben szállingóztak ki Romániába munkát keresni.

Pár hónap alatt kénytelen volt belátni a vállalat, hogy az idegen munkások felfogadásával rosszul jár, mintha székely napszámókat alkalmazott volna. A garázda horvátok majd minden fizetéses napon rendeztek valami botrányt, legutóbb pedig nagy tömegben vonultak a csikmezei alispáni hivatalba éktelen ordítások között panaszták, hogy a vállalat őket ezerötszáz forintig megcsalta s nyíltan hangoztatták, hogy Batori mérnöknek, a vállalat megbizottjának vérért veszik vagy dinammittal pusztítják el az életét, ha követeléseiket ki nem elégíti.

Az alispán nyomban intézkedett, hogy az ügyet illetékes közegek megvizsgálják s a kőfejtő-munkások, a mennyiben követelésük jogosult, kielégítést nyerjenek. A felzúduló tömeg azonban nem várta be az alispán intézkedésének eredményét, hanem csákányokkal, feszítő-vasakkal s egyéb kőtörő szerszámokkal fölfegyverkezve, egyenesen Batori mérnök lakása elé vonult, a házat teljesen körülvette, megostromolta és a mikor többé ellentállásra nem talált, elállotta az összes kijáratokat, hogy a mérnök házából senki el ne menekülhessen.

Mialatt a tömeg csákányait emelgette és érhetlen káromkodások között fenyegető állást foglalt, az ajtóhoz legközelebb álló csapat berontott a mérnökhöz, hangoztatva, hogy a házból senkit ki nem bocsátanak, míg a mérnök ezerötszáz forintot le nem fizet, ha pedig a fogságot inkább tűri, sem hogy fizetne, akkor hozzátartozóival egyetemben felkoncolják.

A mérnök családja kétségbeesetten várta a kényserhelyzetben a szabadulást, de segítség nem érkezett sehonnan. Erre a mérnök kijelentve, hogy a munkások követelése jogosulatlan, de ő az erőszaknak engedni kénytelen, az ezerötszáz forintot lefizette.

Diadalának érzetében gúnyos lahotával vonult tova a kétszáz főre menő munkáscsapat s meg sem állt a zsögödi munkástanyáig, a hol táborozni szökött és a hol a pénzen megosztott.

A mérnök a zendülésről azonnal jelentést tett a hatóságnak, a mint a házából kimozdulhatott. A csendőrség őrmesterének vezetése alatt álló czirkáló őrség Csik-Szereda városától egy csapat hajdú kért maga mellé, kivonult a zsögödi tanyára s ott az egész munkáscsapatot közrefogta:

— Adjátok meg magatokat!

A hatósági közegek, a szuronyos hátultöltő puskák imponáltak a tömegnek s a csendőr őrmester vezénnyel szavára kettős rendekbe sorakozva megindult a menet Csik-Szereda felé.

Festői volt a bevonulás. A merre a tömeg elhaladt, százával verődött össze a város népe, de egy kárhóztató hang sem emelkedett a rakoncátlan horvát munkások ellen. Ez a tény markánsul jellemzi a székely munkásnép hangulatát, a mely természet-szetszerűleg azok felé fordul rokonszenvével, a kik a székely népet kiszorították ugyan a vasutépítési munkákból, de egyszersmind fényesen dokumentálták az építésvezetőség idegentelepítési taktikájának tartasatlanságát.

A zendülők tömegét a hatóság letartóztatta, vizsgálati fogságba helyezte s megindította ellene a bünvádi eljárást a mérnök ellenében elkövetett magánlaksértés, zsarolás és életveszélyes fenyegetés czimén.

A kőfejtési munkálatok egyelőre szünetelnek, mert a munkásnép közt az a hír van elterjedve, hogy az alvállalkozók a munkások rovására rendszeresen halásznak a zavarosban.

LEVELEZÉS.

Cs.-Taplocza, febr. 21.

A csiktaploczai „műkedvelő társulat“ az iskola pénztára javára 1896. évi február hó 17-én (hushagyó hétfőn) szini előadással egybekött táncmulatságot rendezett.

Nagy közönség előtt színre került a „Lelencz.“ Ifj. Botár Károly (Szentesi Nagy István falusi rektor), Imre János (Bertók), Csedő Berta (Julcsa), László Jula (Erzsike), Balázs Károly (Beregi jegyző), szerepük jól tudása, értelmes előadása és helyes alakításaikkal tündek ki. Imre János (Bertók) oly valódi „rabló“ alak volt, hogy ha „eredetiben“ találkoznánk vele fényes nappal s nem egyebütt, csak a „Fészó“ pataka mellett, bizonyosan futásra kerülne a dolog.

Bálint János (Péter komornyik) aránylag csekély szerepében pompásan bemutatta, hogy az életben „uri“ szerepet is tudna játszani; s örömemre szolgál annak megállapítása, hogy mindannyi szereplő a siker lépcsőjén fölfelé igyekezett; miért a közönség gyakori tetszésnyilvánítása által elismeréssel adózott ugy nekik, mint a rendező Balázs Dénesnek.

Buzdításul szolgáljon jövőre, hogy ha tanulnak, fáradnak, maguk részére az elismerés, iskolájuk javára az anyagi haszon elmaradhatlan lesz.

Bizonyosság rá: a közel 100 forintos bevétel.

Szini előadás után tánczra perdült a fiatal-ság s ugyancsak járta hajnalig, mikor a Gyurka hegedű hurja elszakadt s a közönség is szétszaladt, mert kívülről azt kiáltották „tűz van!“

Volt biz ott, de gyorsan leoltották.

Koma.

Évi jelentés

a csikmezei közkórháznak 1895. évre szóló betegforgalmáról.

1894. év végével marad 23 fi, 14 nő, összesen 37.
 1895. évben felvételt 340 fi, 117 nő, összesen 457.
 Gyógykezelés alatt állott 363 fi, 131 nő, összesen 494. Ezek közül gyógyultan elbocsátott 330 fi, 116 nő, összesen 446, javulva 10 fi, 6 nő, összesen 16. Meghalt 7 fi. Kórházban visszamaradt 16 fi, 9 nő, összesen 25.
 Tehát az összes fogyaték volt 347 fi, 122 nő, összesen 469.

A halálozási arány ez évben 16%-ot tett ki.
 A 469 fogyaték ápolgatott 10803 napig, esik tehát egy betegre átlag 23.16 nap.

Összesen végeztetett 66 műtétel, ezek közül 34 nagyobb, 22 kisebb műtétel volt.

Foglalkozásra nézve volt: Napszámos 247, vasuti munkás 53, vasuti alvállalkozó 2, utkaparó 1, zenész 2, kőműves 1, cseléd 3, hönvéd 41, csendőr 21, asztalos 4, suazter 11, mészáros 3, pénzügyőr 6, kovács 4, keresek 2, pinczér 3, szobafestő 1, szabó segéd 5, tanító 2, tanuló 6, kéjű 24, kereskedősegéd 6, dada 1, lönyvkötő 2, péksegéd 2, földműves 9, gépész segéd 2, őrök 1, lakatos segéd 3, kőfaragó 1, szajgyártó 1, bányász 1, összesen 469.

Életkorra nézve: 1 évestől 10 ig 14, 10-től 20-ig 103, 20-től 30-ig 165, 30-tól 40-ig 67, 40-től 50-ig 44, 50-től 60-ig 44, 60-től 70-ig 23, 70-től 80-ig 9, 80-tól 90 évesig 1, összesen 469.

Ápolgatból: Belföldi 407, külföldi 62, összesen 469. Csik-Szeredán, 1896. január 25-én.

Igazgatóság.

KÜLÖNFÉLÉK.

— A sorozás. Vármegyénkben a folyó évi ujonez állítás márczius hó 23-án veszi kezdetét, még pedig a kásonalcsiki sorozó járásban, hol az állítás történik márczius 23., 24. és 26-ikán. Sorozásra fel van hívva 460 hadkötteles. Márczius hó 28., 30., 31. és ápril 1-én folytatták a sorozás a felcsiki járásban. Április 2-től 7-ig a közbeeső húsvéti ünnepek miatt szünetel a sorozó bizottság s 8-án folytatja ezen járásban, a hol 940 hadkötteles fog sorozásra állittatni. Ápril 29-én állit Csik-Szereda város 28 hadkötellel. A gyergyó-szentmiklósi járásban történik a sorozás ápril 11., 13., 14., 15-én 790 hadkötellel, a tölgyesi járásban pedig folytatják és befejeztetik ápril 18. és 20-án 250 hadkötellel. A sorozó bizottság polgári elnöke lesz Becze Antal alispán, katonai elnöke Pongrácz Vincze őrnagy hadkiegészítő kerületi parancsnok.

— Megható gyász. Hajnód Ignác tákárékpénztári könyvelőt és családját olyan megrendítő csapás borította gyászba, melyhez hasonló ritkán keserithet el szülőket. Folyó hó 16-án három kis gyermekét temette el egyszerre, kik közül egyik 4 1/2 éves Mariska, a másik 2 1/2 éves Béla, a harmadik 1 1/2 éves Domokos volt. A gyermekek azelőtt betekkel kanyaróban feküdtek, de mindenik teljesen kigyógyult. A felgyógyulás után egy héttel mindenik betegeskedni kezdett s egy nap alatt mind a három meghalt. A temetésre a nagy részvét oly nagy közönséget hozott össze, melyet ritkán lehet látni nálunk. A három kis koporsónak egy háztól egyszerre lett kikísérése s ennek egy sirba való lebecsátása oly megható jelenet volt, hogy a gyászkíséret közönségéből alig maradt szárazon szem, mely könnyet ne hullatott volna. A végtelen fájdalommal sajtot szülők keservét enybitse a közrészvét, mely minden oldalról osztatlanul nyilvánul.

— Változás az állami anyakönyvvezetők személyében. A m. kir. belügyminiszter gyimesbükki Sárosi Károly h. anyakönyvvezető helyett Éltés János tanítót, Minier Albert sztmihályi lemondott anyakönyvvezető helyébe odavaló Koncz József helyettes anyakönyvvezetőt rendes, ennek helyébe Dombi Sándor helyettes anyakönyvvezetővé, valamint Ferenczy Albert tölgyesi volt anyakönyvvezető helyébe Zakariás Lukács szolgabíró anyakönyvvezetővé kinevezte.

— Tenyészbika vásár. Ujabban felhívjuk a gazdaközönség figyelmét a székelykereszturi márczius 1 söi tenyészbika vásárra. A mint értesültünk, az idén rendkívül nagy az érdeklődés ezen vásár iránt s annak tanulmányozására több erdélyrészi vármegye és gazd. egylet elküldi megbizottjait Székely-Keresztura, a hol ezen alkalommal egy nagyobb értekezleten az erdélyrészi szarvasmarha tenyésztés kérdése is behatóan meg fog vitatanni. — Az értekezletre nevezetesebb gazdáink közül már többen jelentkeztek.

— A gyergyóalfalvi polgári olvasó-kör f. hó 16-án saját pénztára javára, a községi leányiskola nagytermében kosaras táncszélelyt rendezett, a mely igen jól sikerült s a pénztárnak 46 frtot biztosítva, reggel ért véget. A rendező bizottság köszönetet mond lapunk utján a jelenvolt közönségnek. Az estélyről más uton kapott tudósításunkban megrovással van felemlitve azon csiny, hogy valaki a kéményt tégladarabokkal és vályoggal előre tele tömte volt, állítólag azért, hogy a füst miatt a mulatság háborítlan megtartása meg-hiusuljon. A szemes rendezőség ezt azonban idejekorán észrevette s egy hosszú kötélre kötött tiz kilóssal a kémény tetejéről a füst akadályt elhárította. Másként az estély kitűnő hangulatban folyt le.

— A brassómezei katonaszabadítás. Lapunk egyik közelebbi számában megemlékeztünk a hétfalusi járásban katonaszabadításokkal üzőtt visszaélésekről, minek ujabbi értesülésünk szerint az a következtetés lett, hogy Henter Gábor főszolgabíró, Sipos János csernátfalusi és Ruzs János türkői jegyzőt állásuktól felfüggesztették, mert az utóbbi napokban oly súlyos adatok jutottak az alispán birtokába, melyek kétségtelessé tették, hogy Henter ur és társai az igazságszolgáltatás súlyos keze alól nem fognak kimenekülni.

— Tetten ért tolvaj. Csik-Somlyón történt, hogy folyó folyó hó 14-én este, Erős Ignác csikszentmiklósi lakos ellopta Miklós B. madéfalvi lakosnak ostorát, gyepőjét és pokróczát; ki Rancz Ignác és Rancz Agoston erdőlegények segítségével az ellopott tárgyakat megtalálván, sietett Rancz Ignácczal a községi bíróhoz s mi alatt oda jártak, R. A. a sok pálinkától „kurázsit“ kapva, ugy el kezelte E. I. szurkos kezű felebarátját, hogy egyhamar nem lesz kedve idegen vagyon után áhítozni. Kórházba szállították, hol most azon elmékedik, vajjon egy gyepő és pokrócz megéri-e a rajta fejszével vágott 18 csapást? A törvényeséki vizsgálat már folyamatban van.

— Ifjusági bál. A gyergyószentmiklósi ifjuság minden év farsangján szokott egy bált rendezni, melynek költségeit, mint gazda, maga az ifjuság hordozza s belépti díjakat nem szed. Az idei bál f. hó 15-én volt a Laurency-féle ujonnan díszített nagyteremben. A rendezőség mindent megtett a bál sikere és emeléseért; csinos tánczrendet osztott ki a hölgyeknek, a fali nagy tánczrendet pedig a budapesti népszínház festőjénél rendelte meg s noha a rendezői tenni valókat egyebekben is buzgón teljesítették; a siker még sem felelt meg a várakozásnak; publikum kevés volt. Más években az ifjuság bálja tulságos népes szokott lenni s mindig fényesen sikerült; de úgy látszik, Gyergyó-Szentmiklóson a bálók kilehelték lelküket, nem vágyik oda senki s a régi vidám és kedves bálók csak emlékezőt maradt fenn.

— A kászoni csoda leánya. Kászonyfalvi Kovács Mártonnak van egy leánykája, a ki 13 éves kora daczára sem magasabb 75 cmnél, súlya pedig 9 kiló, de azért szellemi képessége korához képest elég fejlett. Az anya kis leányának a természet által megtagadott testi fejlettségét saját céljaira kizsákmányolni akarván, mult évben a vármegyei hatóság útján egy az ország területére szóló házalási engedélyért folyamodott a belügyminiszterhez, s egyuttal azt is megengedni kérte, hogy leánykáját az ezredéves kiállítás alkalmával a kíváncsiaknak pénzért Budapesten mutogathassa. A belügyminiszter a kérést megtagadta, azonban mindannak daczára a csoda teremtés anyjával mégis köruttra indult, még pedig egy élelmes székely biztatására, a ki füvet-fát ígért az anyának, a ki engedvén a csábításnak, a jó üzlet reményében az ország nagyobb részét be is járták, de szörnyű csalódással. Az impresszário ugyanis gondoskodott arról, hogy az ő „csodája” valahogy meg ne bizzék s azért a jövedelmet zsebre rakva, csupán annyit adott a gyermeknek és anyjának enni, mennyi az éhhalál ellen elég. Végre a boldogtalan asszony a szegedi rendőrség segélyét vette igénybe, mely röviden intézkedett is, de mert a lelketlen impresszário megszköött, intézkedése csak oda terjedhetett ki, hogy az anyát és csoda leánykáját haza toloncoltatta. Most lett csak a szegény gyermekből igazi csoda, mert a viszontagságos utazás 7 kilóra apasztotta súlyát, de az asszonyra is alig ismertek rá a faluban, úgy „letette” őt a „kénckereső könt.”

— Nyilvános számadás. Csik-Szeredában 1895. február hó 15-én a város tanácsa által rendezett bál alkalmából bevétel volt 273 frt 85 kr, kiadás 50 frt 33 kr, átadatott a városi szépszéti alap javára a pénztárnok kezére 214 forint 52 kr. Felülfizettek: Jahr és Rubel czég 25 frt. Baktsi Gáspár 19 frt, Mikó Bálint főispán 10 frt, Nagy Sándor 10 frt, Csédő István 5 frt 30 kr, Feuerstein Náthán és Kaszner Benjamin 5—5 frt, dr. Bocskor Béla, dr. Csiki József, Kászoni-Imperi Balási Lajos és Káhn-czég 4—4 frt, Friedmann Jakab 2 frt 80 kr, Szabó Géza 2 frt, Hajnód Ignác és Simon Ádám 1 frt 60—1 frt 60 kr, dr. Filep Sándor 1 frt 50 kr, Baka József Csik-Szentgyörgy, Jakab Gyula, Szabó Antal, Barcsay Károly, Apponyi Károly, dr. Molnár Károly, Drágoi Livius és N. N. 1—1 frt, ifj. Lux Sándor és Helvig János 80—80 kr, Bíró János 60 kr, Talyán Miklós, Csekme Károly, Boér György, László Péter (Cs.-Delne), Vettenstein Mór, Treis János (Cs.-Szentmihály), Szabó Lajos és R. B. 50—50 kr, ifj. Baun Ignác, Nagy Imre, Márton Károly (Csik-Szentgyörgy), György Endre és Laczina Károly 40—40 kr, György Sándor, Filó Károly 30—30 kr, dr. Nagy Perencs, Szabó Miklós és Buzás János (Cs.-Szentmihály) 20—20 kr, Salamon Béni 10 kr. A nemes cél érdekében tett ezen adakozásokért hálás köszönetét fejezi ki a városi tanács.

— A csikarozfalvi olvasókör javára e hó 9-én rendezett színelőadással egybekötött tánczestély összes bevétele 139 frt 60 kr volt, kiadása pedig 94 frt 60 kr. Ez alkalmával felülfizettek: Schwarcz Frigyes 4 frtot, Barcsai Károly 2 frt 20 krt, dr. Tóth József 1 frt 40 krt, Puskás Tamás (Madaras), Jakab Lajos, Spiczal Ferencz, Békési József 1—1 frtot, Meskó Jakab 90 krt, Kis Tamás, Antal Péter, Antal Albert, Gegó István, Szócs István 80—80 krt, Potóczy Pál, Helvig János, Zaorovszky, Ruscsák Kálmán 70—70 krt, Karácson János, László Péter, László Ferencz, Varga Ferencz, özv. Szakács Gergelyné 60—60 krt, Boriszák Márton, Demeter Imre (Remete), Lehner Venczel, Császár Nándor, Györgyjakab Márton 50—50 krt, Agoston József, Krausz Mihály, Sulicza Gáspárné, Hankó Antal, Krausz Márton, Mánya János, Bara János, Deák Ferencz, Német Antal, Szebeni Antal, Antal József, Damokos István, Csűrüs Ferencz, Lehner Márton, Ferencz Lajos, Mánya Kristóf 40—49 krt, Szopos Ferencz, Nagy András, Veress Elek, Lőrincz István, Bacsoni Lajos 30—30 krt, Merza Rezsó, Gidró Mátyás, M. Klein, Veress Zsigmond, Fitzus Lukács, Lehner Antal Trohán Béla, Magyary L., Fejér Endre, Miske Józsefné, Bogády Károly, Rácz Emma 20—20 krt, Szekeres Péter, Hajdn János. Dazbek Ferencz 10—10 krt. Fogadják a szives felülfizetők e helyen is az olvasókör hálás köszönetét.

— A gy-sszmiklósi „polg. olvasókör” f. hó 8-án saját pénztára javára egy farsangi mu-

latságot rendezvén, azon összes bevétel volt 112 korona és 40 fillér. Kiadás 81 korona és 52 fillér. Tiszta jövedelem 30 korona és 88 fillér. Felülfizettek: Vákár Lukács, Blága Imre 2—2 kor., Demeter Imre (Remete), 1 kor. 60 fill., Urmánczy Vertán, Fiála János, Kiss Dénes, Lázár Viktor, Márdirósz Kristóf, Eránosz Bogdán, Deér Kálmán, Eránosz János, ifj. Karácson Alajos, Laurentzi Rudolf, Girsics Béla, Urmánczy Imre, Dobribán Kristóf (Remete), Giacomuzi János. Lukácsfi Zakariás, Bajkó Péter (Ujfalu), Abós József, Drótos István, Kari József, Dornbach Antal, Donszki Imre, Sántha Albert 1—1 kor., Nagy Ferencz, Petrácsics Emil 60—60 fill., Bokor Mihály, Bíró Endre, Bodó Kristóf 40—40 fill. Fogadják a tisztelt felülfizetők, mint a „polg. olvasókör” ügyének anyagiilag is jóakarói, ezen szives felülfizetéseikért a „polg. olvasókör” hálás köszönetét.

— Helyreigazítás. A „Csiki L.” 6-ik számában a „Nyilttéri” cikkben 179/1890. helyett ez olvasandó: 184/1890., mit ezennel helyreigazítunk.

— II. Magyar osztályorszájáték. Első osztályu sorsjegyeknek a II. osztályra való megújítása a sorsjegyeken jelzett elárúsítóknál, kiknél a sorsjegy vásároltatott, az I. osztályu sorsjegy viszsaszolgáltatása és a megújítási díj — 1 egész sorsjegy: 20 frt, — 1 fél: 10 frt, — egy tized: 2 frt, — és egy huszad: 1 frt, — befizetésével legkésőbb márczius 1-éig eszközöndő. Az I. huzásnál nál ki nem sorsolt, mind három osztályra érvényes teljes sorsjegyek megújításának szüksége fenn nem forog, ezek minden további nélkül a II. és III. osztályban is részt vesznek.

FELELŐS SZERKESZTŐ.
Dr. BOCSKOR BÉLA.
FŐMUNKATÁRS GYERGYÓBAN:
HOCHSCHILD LAJOS.
KIADO- és LAPTULAJDONOS:
GYÖRGYJAKAB MÁRTON.

NYILTTER.*

Ezen lap 8-ik számának egyik nyilttéri cikkében „Kenyér irigység” czimen dr. Bocskor Béla ur — hogy saját szavaival éljek — „a feléje hajtott korom által befektetett arcát” igyekszik tisztára mosni; azonban szenvedélyességének és tomboló haragjának dühében a tisztességes komolyság és higgadt megfontolás útjáról a személyeskedés terére csapott át, sőt még magán ügyeimbe is kontárkodni merészel.

A ki dr. Bocskor urnak ezen mosakodó személyeskedéseit az én megelőző nyilatkozatommal összehasonlítja, már első pillanatra befogja látni, hogy bizon dr. Bocskor ur magát nem „kimosta”, hanem még jobban belemártotta; ennek azonban bővebb fejtegetésébe ezen a téren nem bocsátkozhatom, mert a személyeskedés ny mocskolódás terén senkivel sem akarok versenyezni, annál kevésbé vele, a kit szóra sem méltatok.

Csik-Szereda, 1896. február 25-én.

Nagy Sándor,
ügyvéd.

A „Csiki Lapok” 8. számában Rálinth Lázár plebános aláírással megjelent nyilttéri cikkkel szemben a sajtóhatóság előtt keresem az orvoslást.

Csiszér Pető.

*) E rovat alatt megjelentekért semmi felelősséget nem vállal a Szerk.

Meghívó.

A „Kisbirtokosok országos földhitelintézetével szövetséges gyergyói első mezőgazdasági előleg-egylet, mint szövetekezé”

XI. évi rendes közgyűlését

1896. márczius hó 11-én, szerdán délelőtt 9 órától kezdve, az iskolaépület nagytermében tartja, melyre a tagok tisztelettel meghívotnak.

A tanácskozás tárgyai:

1. A határozatképesség megállapítása.
2. Az 1895. évről szerkesztett zárszámadások betervezése.
3. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése.
4. A mérleg elfogadása, a felmentvény megadása és intézkedés az évi nyereség felosztásáról.
5. Az igazgatóság kiegészítése.
6. Esetleges kérvények és indítványok.

Kivonat az alapszabályokból.

56. §. A közgyűlés zártkörű s az egylet azon rendes tagjaiból áll, a kik a legközelebbi üzletév — december 31-én — részvényesek voltak.

60. §. A közgyűlés tárgyai:

a) az igazgatóság és felügyelő-bizottság javaslatai, valamint bármely egyleti tagnak indítványa, ha közgyűlést megelőzőleg tizennygy nappal ez, irásban az igazgatóságnak be lett adva.

61. §. A közgyűlésen minden rendes egyleti tagot egytől tiz részvényenyl egy szavazat illet; tizenegyőtől husz fizletrésszel kettő, huszonegy és ennél több részvényenyl bírő tagok hármat szavazhatnak.

A szavazás rendszerint nyiltan történik, azonban választásoknál és személyt illető kérdésekben öt egyleti tag kívánatára, titkos szavazásnak van helye.

A szavazatok akár személyesen, akár pedig erre irásban meghatalmazott oly egyleti tag által gyakorolhatók, kinek a közgyűlésen — az 56. § értelmében — megjelenni joga van. A meghatalmazottak annyit szavazhatnak, a hány szavazattal megbízóuk bir; de mindenki csak egy részvényes megbízását fogadhatja el.

Ditróban, 1896. február hó 9-én.

2—3

Az igazgatóság.

Szám 4386—1895.

tkv.

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a gyergyói első mezőgazdasági előleg-egylet végrehajtónak, várhegyi Kotfász Péter Csirilláé végrehajtást szenvedő elleni 73 frt tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a várhegyi 94. tjkvben foglalt 454., 467., 468—471., 474. hrsz. a. 160 frt, 1125/2. hrsz. a. 3 frt, 1141/2. hrsz. a. 3 frt, 1144. hrsz. a. 4 frt, 1372. hrsz. a. 5 frt, 1384/2. hrsz. 5 frt, 1560. hrsz. a. 5 frt; a remetei 2106. sz. tjkvben foglalt 17676. hrsz. a. 7 frt, a 2112. tjkvben foglalt 14706., 14708., 14709., 14712., 14714., 14715., 14720., 14721. hrsz. a. 55 frt; 14830., 14856. hrsz. a. 60 frt; a 17044. hrsz. a. 13 frt és a 3241. tjkvben foglalt 16804., 16805., 16810., 16812. hrsz. a. 40 frt becsértékű egész ingatlanokra ezen becsértékben ezennel megállapított kikialtási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1896. évi márcz. hó 23-ik napján d. e. 9 órakor** Várhegy község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Gy.-Szentmiklóson, 1895. évi okt. hó 22-én.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság. **Páll Venczel,**
kir. aljbíró.

Sz. 5267--1895.

tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a gyergyói első takarékpénztár végrehajtónak, ditrói Kovács Ferenczné sz. Molnár Katalin végrehajtást szenvedő elleni 145 frt tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvszék (a gyergyószentmiklósi kir. járásbíróság) területén lévő Ditró község határán fekvő, a ditrói 850. sz. tjkvben foglalt 1864., 1865. hrsz. a. 160 frt, 1898. hrsz. a. 7 frt, 1941/1. hrsz. a. 10 frt, 2836. hrsz. a. 6 frt, 3286. hrsz. a. 23 frt, 3515. hrsz. a. 14 frt, 3615. hrsz. a. 5 frt, 3654. hrsz. a. 4 frt, 3681. hrsz. a. 8 frt, 3833. hrsz. a. 5 frt, 3878—3880. hrsz. a. 3 frt, 3912, 3913. hrsz. a. 14 frt, 4407. hrsz. a. 2 frt, 4459/2. hrsz. a. 4 frt, 4983. hrsz. a. 5 frt, 4992. hrsz. a. 3 frt, 5231. hrsz. a. 4 frt, 9327. hrsz. a. 11 frt, 10280., 10281. hrsz. a. 5 frt, 10304., 10305., 10307., 10308. hrsz. a. 20 frt, 15193. hrsz. a. 8 frt, 15215. hrsz. a. 10 frt, 15502. hrsz. 11 frt, 19070., 19071. hrsz. a. 8 frt, 23860. hrsz. a. 3 frt, 24341. hrsz. a. 5 frt, 24629., 24774. hrsz. a. 2 frt, 25031. hrsz. a. 3 frt, 25622/1. hrsz. a. 8 frt, 28325., 28326. hrsz. a. 7 frt becsértékű egész ingatlanokra az árverést a fennebbi becsértékben ezennel megállapított kikialtási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok **1896. évi márczius hó 25-ik napján d. e. 9 órakor** Ditró község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bizottságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű ismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gyergyó-Szentmiklóson, 1895. évi decz. hó 7. napján.

A kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság.

Páll Venczel,
kir. aljbíró.

Árlejtési hirdetmény.

Csik-Szépviz háromtizes székely birtokosság képviselője közhírré teszi, hogy a birtokosságától épített templom földéltől 98 négyzetmétert horgonyzott bádoggal szándékozván fedetni, minek kiadását folyó évi márcz. 22-én d. u. 2 órakor Szépviz község házában nyílt árlejtésen határozta el.

Kikiáltási ár 491 rrt 31 kr, melynek 10%-át árverezni szándékozik az árverező bizottság kezéhez az árverés megkezdése előtt letenni tartoznak.

A költségvetés és feltételek alulírott bizottságnál megtekinthetők.

Csik-Szépviz, 1896. febr. 11-én.

Antal János, **Antal Domokos,**
b. pénztárnok. 1—2 b. elnök.

Szám 6723—1895.

polg.

1—3

Hirdetmény.

A csikszeredai kir. törvényszék ezennel közhírré teszi, hogy a „székely vasutak“ céljaira Csik-Szereda város határában kisajátított ingatlanokra nézve a kártalanítási eljárást elrendelte s annak fogantatásához véget a kir. törvényszéknek megkezdendő és a helyszínen folytatandó tárgyalás határnapjával 1896. évi márczius hó 14. napjának d. e. 9 óráját tűzte ki azon hozzáadással, hogy ezen a határnapra a kisajátító nevében a m. kir. államvasutak sepsiszentgyörgy-csikszeredai vonala építési felügyelőségét a távollévők és ismeretlen tartózkodásának számára gondnokul kinevezett dr. Bocskor Béla ügyvéd csikszeredai lakost, továbbá a kisajátítási összeírásban foglalt tulajdonosokat, úgy nemkülönben azok törvényes képviselőit hivatalos felzeteken egyenként külön megidézte.

Figyelmeztetnek az érdekeltek, hogy elmaradásuk a kártalanítás fölött hozandó érdemleges határozatot nem gátolja és hogy az egyéni külön értesítésnek elmaradása vagy a tárgyalásról elmaradás miatt igazolásnak helye nincs.

A kir. törvényszék üléséből

Csik-Szeredán, 1895. decz. 31-én.

Gyárfás László, **Koncz Károly,**
elnök. jegyző.

Egy négy lóerejű cséplőgép és hozzá tartozó here- és repczefejtővel eladó Csik-Tusnádfürdőn Kelemen Györgynél.

Sz. 790—1896.

ki.

Árverési hirdetmény.

Csik-Szentmiklós község tulajdonát képező, Szépviz község határában fekvő Nyilénk-Kokojás észka erdőrészen az építési és alatt álló vasutvonalról mintegy 8 klm. távolságra 10 k. holdon található törzsenkinti felvétel útján nyert mintegy 2000 köbméter fenyőfa tömeg f. évi febr. 28-án nyílt árverésen elfog adadni.

A kikiáltási ár kétezer (2000) forint.

Erről árverezni kívánók oly megjegyzéssel értesítetnek, hogy az árverési feltételek alattírt szolgabírói hivatal és Csik-Szentmiklós község előljáróságánál, az erdőre vonatkozó bővebb felvilágosítások pedig a csikszeredai m. kir. erdőhivatalnál szerezhetők meg.

Csik-Szereda, 1896. február 14-én.

2—2

Fejér Sándor,
főszolgabíró.

Sz. 211—1896.

Hirdetmény.

Alólírt községi előljáróság által közzé tettetik, hogy Gy.-Ujfalu község határában a községtől mintegy 2 órányira fekvő „Fűrészlok“ és „Vészlágó“ nevű erdőrészekből megtakarított vág területek nyilvános árverésen f. évi márczius hó 22-én d. u. 2 órakor a község házában elfognak adadni.

A területek és becsár a gyergyószentmiklósi m. kir. erdészeti hivatal fel- és be-mérései alapján a becsárból 10% leltésével a következők: „Fűrészlok“ 9·2 h. becsára 1280 rrt 19 kr kikiáltási ár 1152 rrt 17 kr, „Vészlágó“ 12 h. becsár 2116 rrt 61 kr kikiáltási ár 1904 rrt 95 kr.

Az árverezni kívánók kötelesek annak megkezdése előtt a kikiáltási ár 10%-át készpénzzel, mint bánatpénzt az árverést vezető előljáróság kezéhez lefizetni. Mindenik erdőség külön árvereztetik el. Folyó évi márcz. 22-én d. u. 2 óráig beérkező zárt ajánlatok is figyelembe vétetnek.

A közelebbi feltételek alólírt község házában a hivatalos órák alatt naponként megtekinthetők.

Az előljáróság:

Gy.-Ujfalu, 1896. február hó 16-án.

Puskás Adolf,
közjz.

Bajkó,
bíró.

A gyergyói járás főszolgabírójától.

Sz. 841—1896.

k. i.

Pályázati hirdetmény.

Gyergyó-Tekerőpatak 2047 lelket számláló nagyközségben a jegyzői állás ürességbe lévén, annak betöltésére ezennel újból pályázatot hirdetek s felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni ohajjtják, hogy az 1883. évi I. t.-czikk 6. §-ban körülírt minősítésről szóló oklevéllel, honossági és erkölcsi, valamint eddigi szolgálataikat igazoló bizonyítványokkal felszerelt folyamodványukat hozzám 1896. évi márczius 15-éig bezárólag adják be.

A jegyző javadalmazása évi 400 forint fizetés, természetben lakás, 50 forint irodai, 25 rrt utazási átalány és a magán munkálatokért szabályrendeletileg megállapított díjak élvezete.

Gy.-Szentmiklós, 1896. febr. 14-én.

1—3

Nagy Tamás,
főszolgabíró.

Pályázati hirdetés.

A csiktusnádi fürdő birtokosainak szövetkezete — Csikmegyében — Csik-Tusnádfürdőn vállalkozók által építendő gyógytermének felépítésére ezennel pályázatot hirdetek a következőknek tudatása mellett:

1. A költségvetésben megállapított építkezési ár 47,821 rrt 81 kr.

2. Az építés azonnal megkezdhető és 1897. évi május 31-én teljesen befejezve átadandó.

3. Az építkezésre vonatkozó tervek, költségvetés bármikor az igazgatóságnál — Brassó-vár-utca 7. sz. a. — megtekinthetők, itten a további felvilágosítások is megadatnak.

4. Az ajánlatok f. évi márczius hó 6-án az ajánlott összeg 10%-nak készpénzben vagy értékpapirokban való melléklésével „Csik-Tusnádfürdő igazgatóságának Brassó, vár-utca 7. sz. a.“ czimezve küldendők.

5. A versenytárgyalás f. évi márczius hó 8-án d. e. 9 órakor Tusnádfürdőn tartatik meg, ezen napon és órán tul beérkező vagy bánatpénzzel el nem látott ajánlatok tekintetbe nem vétetnek.

1896. február 3-án.

3—3

A fürdőigazgatóság.

Magyar Osztály-Sorsjáték.

35007 pénznyeremény 7932000 korona összértékben.

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben **Egy Millió** korona

II. osztály. Huzás 1896. márczius 11—14-ig.			
Nyeremény	korona	=	korona
1	10000	=	10000
1	6000	=	6000
1	4000	=	4000
1	3000	=	3000
1	2000	=	2000
1	1500	=	1500
1	1000	=	1000
2	800	=	1600
8	400	=	3200
10	200	=	2000
13	100	=	1300
100	40	=	4000
860	20	=	17200
9000	12	=	108000
10000 nyeremény összesen			1648000

II. osztályu vételsorsjegyek árai:				
1/1	1/2	1/10	1/20	frt
40.—	20.—	4.—	2.—	frt
II. és III. osztályu teljes sorsjegyek árai:				
1/1	1/2	1/10	1/20	frt
60.—	30.—	6.—	3.—	frt

Ezen eredeti áron kívül II. osztályu sorsjegyek megrendelésénél ajánlott levél portója és nyereményjegyzék díja fejében 25 kr, teljes sorsjegyek megrendelésénél pedig ajánlási díj és 2 nyereményjegyzékért 40 kr küldendő be.

III. osztály. Huzás 1896. május 12—28-ig.			
Nyeremény	korona	=	korona
1 jutalomdíj	600000	=	600000
1	400000	=	400000
1	300000	=	300000
1	200000	=	200000
1	100000	=	100000
2	40000	=	80000
2	20000	=	40000
5	10000	=	50000
10	8000	=	80000
34	6000	=	204000
100	2000	=	200000
200	1000	=	200000
2650	200	=	530000
22000	150	=	3300000
25007 nyeremény és egy jutalom			6284000

Az osztály-Sorsjegyek II. osztályra való megújítása az I. osztályu sorsjegyek beküldése és a sorsjegy árának befizetésével legkésőbb márczius 1-éig eszközözlendő.

Sorsjegyeket ajánl és szétküld az összegnek postautalványon való előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel

Heintze Károly, BUDAPEST, Szervita-tér 3.

Szervita-tér 3.

Sürgőnyezim: LOTTOHEINTZE BUDAPEST.

Szervita-tér 3.

Nyomatott Csik-Szeredában 1896. a laptulajdonos és kiadó György Jakab Márton könyvnyomdájában.